

Č. j.
Sp. Zn.
Datum

04557-12/2026-ERU
OSR-04557/2026-ERU
21. července 2026

AMBIENTE s.r.o.
prostřednictvím
Mgr. Josefa Žďárského

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-04557/2026-ERU, zahájeném dne 17. června 2026 z moci úřední podle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s obviněným z přestupku, kterým je

společnost **AMBIENTE s.r.o.**,
se sídlem Štěpánská 1742/27, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČO: 252 59 342,

zastoupená Mgr. Josefem Žďárským,
advokátem se sídlem Revoluční 763/15, 110 00 Praha, ev. č. ČAK 15022, IČO: 718 72 264,

ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném do 31. března 2025, rozhodl takto:

- I. **Obviněný z přestupku, společnost AMBIENTE s.r.o.**, se sídlem Štěpánská 1742/27, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČO: 252 59 342 (dále také „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl jeho jednatel [REDAKCE] dne 11. března 2025 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v městě Heřmanův Městec, v ulici Heřmanského, u budovy č. p. 733 zemní práce v souvislosti s výstavbou vodovodní přípojky na pozemku účastníka řízení, v důsledku kterých došlo v čase 9:40 k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 50 lžící bagru CAT 428B.
- II. Podle § 91a odst. 9 energetického zákona se účastníkovi **řízení** za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) **ukládá pokuta ve výši**

35 000 Kč (slovy: třicet pět tisíc korun českých),

která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Praze vedený u České národní banky, č. ú. 3754-67724011/0710, variabilní symbol – IČO účastníka řízení

- III. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky**

2 500 Kč (slovy: dva tisíce pět set korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu v Praze vedený u České národní banky, č. ú. 3754-67724011/0710, variabilní symbol – IČO účastníka řízení.

Odůvodnění

I. Zjištění předcházející správnímu řízení

[1] Kontrolou vedenou pod sp. zn. 02229/2026-ERU bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 11. března 2025 v městě Heřmanův Městec, v ulici Heřmanova, u budovy č.p. 733 zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 50 (dále jen „plynárenské zařízení“).

[2] Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v Protokolu o kontrole [REDACTED] ze dne 14. dubna 2026, č. j. 02229-6/2026-ERU, nepodal účastník řízení žádné námitky.

II. Průběh správního řízení

[3] Před zahájením správního řízení si Energetický regulační úřad (dále jen „správní orgán“) vyžádal zaslání rozsudku Okresního soudu v Chrudimi vydaného dne 27. srpna 2025, č. j. [REDACTED] (dále jen „Rozsudek“).

[4] Dne 17. června 2026 vydal správní orgán příkaz č. j. 04557-7/2026-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne (dále jen „příkaz“). Uvedeným příkazem uznal správní orgán účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Správní orgán účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 59 000 Kč.

[5] Dne 24. června 2026 byl správnímu orgánu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Podáním odporu byl příkaz zrušen a ve správním řízení bylo pokračováno.

[6] Dne 29. června 2026 zaslal správní orgán zástupci účastníka řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 04557-9//2026-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne, a ve kterém správní orgán vyrozuměl účastníka řízení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit své majetkové poměry. Odpověď účastníka řízení byla správnímu orgánu doručena dne 10. července 2026. Vyjádření účastníka řízení k jeho majetkovým poměrům bylo správnímu orgánu doručeno dne 15. července 2026.

[7] Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které má k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

III. Skutková zjištění a jejich právní hodnocení

III. I. Popis skutkového stavu

[8] Zemní práce, při kterých došlo dne 11. března 2025 v městě Heřmanův Městec, v ulici Heřmanova, u budovy č. p. 733 k poškození plynárenského zařízení prováděl stavebním strojem značky CAT 428B jednatel účastníka řízení [REDACTED], a to bez platného strojního průkazu.

[9] Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 1 177,64 m³ plynu do ovzduší za dobu 1 hodiny 30 minut a k přerušení dodávky plynu 9 konečným zákazníkům (kategorie domácnost) po dobu 6 hodin, jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení ze dne 11. března 2025 (dále jen „protokol o narušení“) a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení ze dne

13. března 2025, [REDAKCE] Z protokolu o narušení dále vyplývá, že plynárenské zařízení bylo poškozeno v čase 9:40.

[10] Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny účastníkem řízení.

[11] Okresní soud v Chrudimi vydal dne 27. srpna 2025 Rozsudek, kterým uznal jednatele účastníka řízení [REDAKCE] vinným z přečinu poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení z nedbalosti podle § 277 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, kterého se dopustil poškozením plynárenského zařízení, za což byl odsouzen k peněžitému trestu v celkové výměře 35 000 Kč. Rozsudek nabyl právní moci dne 27. srpna 2025 a je ve správním spise založen pod č. j. 04557-6/2026-ERU.

[12] Před zahájením zemních prací nebylo správcem plynárenského zařízení vydáno stanovisko ke stavbě s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení ani nebylo provedeno vytyčení přesné polohy plynárenského zařízení v terénu.

[13] Účastník řízení v písemném vyjádření ze dne 25. března 2026 (č. j. 02229-3/2026-ERU) mj. uvedl, že prováděl připojení nemovitosti ve svém vlastnictví k vodovodní síti. O poloze inženýrských sítí věděl, protože na místě již dříve jiná společnost prováděla výkop pro telekomunikační kabel. Jednatel účastníka řízení [REDAKCE] se pokusil svým zaměstnancům pomoci vlastním traktorbagrem. Během provádění výkopu na něj zaútočila vosa, a tak při vstávání omylem pohnul pákou hydraulického pohonu a již obnažené plynárenské zařízení poškodil. Plynárenské zařízení se nacházelo o několik desítek cm od vytyčené polohy.

[14] Jednatel účastníka řízení [REDAKCE] v písemném vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 22. dubna 2026 (č. j. 02229-7/2026-ERU) mj. uvedl, že práce prováděl jako soukromá osoba, protože chtěl „kopáčům pomoci a zpestřit si ... vlastní dovolenou.“ Účastník řízení k tomuto vyjádření přiložil i stanovisko správce plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 4. června 2025, které však bylo vydáno až po poškození plynárenského zařízení.

[15] Účastník řízení ve vyjádření ze dne 9. července 2026 (č. j. 04557-10/2026-ERU) mj. uvedl, že plynárenské zařízení bylo v době svého poškození již odkryté a účastník řízení tak věděl o jeho poloze.

[16] Ze shromážděných podkladů učinil správní orgán především zjištění, že plynárenské zařízení poškodil bagrem CAT 428B jednatel účastníka řízení [REDAKCE] Tato skutečnost vyplývá z jeho vyjádření během kontroly (č. j. 02229-3/2026-ERU a č. j. 02229-7/2026-ERU), protokolu o narušení (č. j. 02229-5/2026-ERU) i Rozsudku.

[17] Z vyjádření účastníka řízení ze dne 25. března 2026 (č. j. 02229-3/2026-ERU) dále vyplývá, že jeho zaměstnanci a jednatel prováděli práce za účelem výkopu vodovodní přípojky k nemovitosti ve vlastnictví účastníka řízení.

[18] Z protokolu o narušení vyplývá, že poloha plynárenského zařízení nebyla v terénu viditelně vytyčena. Účastník řízení podle svého vyjádření ze dne 25. března 2026 (č. j. 02229-3/2026-ERU) spoléhal na starší vytyčení související s jinou stavbou, toto vytyčení však na fotografické dokumentaci (č. j. 02229-5/2026-ERU) není vidět, a i účastník řízení ve svém přípisu uvádí, že se od skutečné polohy plynárenského zařízení lišilo. Účastník řízení však zároveň ve svém vyjádření ze dne 9. července 2026 (č. j. 04557-10/2026-ERU) tvrdí, že plynárenské zařízení bylo v době poškození již odkryté a účastník řízení tak věděl o jeho poloze.

III. II. Právní hodnocení

III. II. I. Použitá právní úprava

[19] Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

[20] Podle § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to pro pachatele přestupku příznivější. Podle § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

[21] Ve smyslu § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

[22] Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon.

[23] Zákon o odpovědnosti za přestupky byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován jednou, a to zákonem č. 78/2025 Sb. s účinností od 1. července 2025. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován šestkrát, a to nejnověji zákonem č. 87/2025 Sb., kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2026.

[24] S ohledem na § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona a jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že ustanovení relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, a též trestnost tohoto jednání z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku, zůstala obsahově totožná. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. podle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky).

III. II. II. Obecný právní rámec

[25] Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle § 68 odst. 3 energetického zákona.

[26] Podle § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/2021 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), se veřejnou infrastrukturou rozumí pozemky, stavby a zařízení sloužící veřejné potřebě, mezi které patří technická infrastruktura, kterou jsou zejména systémy a sítě technické infrastruktury a s nimi související stavby a zařízení pro zásobování vodou, odvádění a čištění odpadních vod, energetiku, včetně výroben a zdrojů energie, zařízení pro ukládání energie, dobíjecích stanic a zásobníků plynu, produktovody a elektronické komunikace, a dále stavby a zařízení ke snižování nebezpečí v území a pro zlepšování stavu povrchových a podzemních vod nebo k nakládání s odpady.

[27] Podle § 9 odst. 1 a 2 stavebního zákona se stavenišťem rozumí místo, na kterém se provádí stavba, zařízení, terénní úprava nebo udržovací práce anebo na kterém se stavba, zařízení nebo terénní úprava odstraňuje; zahrnuje stavební pozemek nebo jeho část anebo část stavby, popřípadě, v rozsahu

vymezeném stavebním úřadem, též jiný pozemek nebo jeho část anebo část jiné stavby potřebné pro provedení nebo odstranění stavby, zařízení nebo terénní úpravy.

[28] Podle § 14 písm. a) stavebního zákona se stavebníkem rozumí osoba, která pro sebe žádá vydání povolení záměru nebo odstranění stavby, zařízení nebo terénní úpravy, a dále osoba, která provádí nebo odstraňuje stavbu, zařízení nebo terénní úpravu, pokud nejde o stavebního podnikatele jednajícího v rámci své podnikatelské činnosti.

[29] Podle § 14 písm. e) stavebního zákona se zhotovitelem rozumí stavebník v případě svépomocné výstavby, nebo stavební podnikatel.

[30] Podle § 163 odst. 1 písm. a) stavebního zákona je zhotovitel povinen dbát na řádnou přípravu a provádění stavby, zařízení nebo terénní úpravy; přitom musí mít na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku i šetrnost k sousedství.

[31] Podle § 163 odst. 2 písm. a) stavebního zákona je zhotovitel stavby povinen provádět stavbu, zařízení nebo terénní úpravu v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu, ověřenou dokumentací pro povolení záměru a dokumentací pro provádění stavby nebo dokumentací pro odstranění stavby.

[32] Podle § 163 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je povinen zhotovitel a podle § 164 odst. 1 písm. f) stavebního zákona je povinen stavbyvedoucí zajistit vytyčení tras technické infrastruktury na staveništi.

[33] Podle § 168 písm. a) stavebního zákona jsou vlastníci technické infrastruktury povinni vést o ní evidenci, která musí obsahovat polohové umístění a ochranu, a v odůvodněných případech, s ohledem na charakter technické infrastruktury, i výškové umístění. Podle § 168 písm. b) stavebního zákona jsou vlastníci technické infrastruktury povinni dělit bezplatně každému na žádost údaje o podmínkách napojení, o ochranných a bezpečnostních pásmech a o základních podmínkách provádění činnosti v nich, pokud nejde o technickou infrastrukturu, s níž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra.

[34] Podle § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je právnická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby.

[35] Podle § 20 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky se za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje statutární orgán nebo člen statutárního orgánu.

[36] Podle § 20 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky se za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje fyzická osoba, kterou právnická osoba používá při své činnosti.

III. II. III. Právní posouzení skutku

[37] Účastník řízení prováděl stavební práce na svém pozemku a byl proto v postavení stavebníka podle § 14 písm. a) stavebního zákona.

[38] V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl právě jednatel účastníka řízení, kdo prováděl zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození plynárenského zařízení. Jednání jednatele účastníka řízení je přičitatelné účastníkovi řízení, když jednatel vykonával činnost pro účastníka řízení a tato byla v příčinné souvislosti s porušením povinnosti uložené účastníkovi řízení [§ 20 odst. 1 ve spojení s § 20 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky].

[39] [REDAKCE] sice ve vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 22. dubna 2026 (č. j. 02229-7/2026-ERU) mj. uvedl, že práce prováděl jako „*soukromá osoba*“, ale tyto práce byly v souvislosti s činností účastníka řízení (výstavba vodovodní přípojky na pozemku účastníka řízení) a ve spolupráci se zaměstnanci účastníka řízení, takže i kdyby nebyl [REDAKCE] jednatelem účastníka řízení, jeho činnost by bylo možné posuzovat coby činnost osoby, kterou účastník řízení používá při své činnosti a jeho jednání by účastníkovi řízení bylo přičitatelné podle § 20 odst. 1 ve spojení s § 20 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky.

[40] Lze tak uzavřít, že účastník řízení nese odpovědnost za poškození plynárenského zařízení, tedy za porušení § 68 odst. 3 energetického zákona.

III. II. IV. Formální a materiální stránka přestupku

[41] Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

[42] V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

[43] V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 1 177,64 m³ zemního plynu do ovzduší a přerušení dodávky plynu 9 konečným zákazníkům. Správní orgán má za to, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i přerušení dodávky plynu pouze jednomu zákazníkovi by naplňovalo (společně s množstvím uniklého plynu) materiální stránku přestupku, neboť právě přerušení dodávky plynu, byť jedinému zákazníkovi, již představuje narušení spolehlivého provozu plynárenské soustavy. V daném případě pak byla dodávka přerušena devíti konečným zákazníkům. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V daném případě jsou naplněny formální znaky přestupku, zároveň je přítomen i materiální znak ve formě minimálně nepatrné a teprve při stanovení sankce bude správní orgán materiální stránku posuzovat a sankci individualizovat právě s ohledem na „míru“ materiální stránky. Výše uvedené plně koresponduje rovněž s preventivně-ochrannou funkcí správního trestu. Správní orgán tak konstatuje, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

III. II. V. Odpovědnost za přestupek

[44] Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

[45] Správní orgán konstatuje, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu energetického zařízení je nutno konat pracovní činnost s vynaložením veškerého úsilí tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Účastník řízení však zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení prováděl strojně, což vedlo k poškození tohoto energetického zařízení. Výše uvedené nesvědčí o tom, že by účastník řízení při své činnosti postupoval s maximální opatrností, a tedy nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Správní orgán tak konstatuje, že účastník řízení je profesionálem ve svém oboru, který je povinen provádět veškeré činnosti tak, aby nedocházelo k poškození energetických zařízení.

[46] Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením § 68 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu

III. II. VI. Návrhy a námítky účastníka řízení a jejich vypořádání

[47] K tvrzení účastníka řízení, že středotlaký plynovod je v § 68 odst. 2 energetického zákona zahrnut mezi plynárenská zařízení s nejmenším prostorem ochranného pásma, správní orgán uvádí, že středotlaký plynovod podléhá jiným legislativním a technickým požadavkům než např. nízkotlaký plynovod nebo středotlaká plynovodní přípojka, byť jejich ochranné pásmo má stejný rozsah, a proto ho ve zrušeném příkaz správní orgán hodnotil coby významnější energetické zařízení a činí tak i v tomto rozhodnutí (viz níže v části „IV. Uložení správního trestu“).

[48] K tvrzením účastníka řízení, že absence stanoviska správce plynárenského zařízení a vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu neměly vliv na poškození plynárenského zařízení, protože v době poškození již bylo plynárenské zařízení odkryté a účastník řízení o jeho poloze věděl, správní orgán uvádí, že oproti zrušenému příkazu k této skutečnosti v tomto rozhodnutí přihlíží a absenci stanoviska správce plynárenského zařízení a vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu nehodnotí jako okolnosti zvyšující závažnost přestupku (viz níže v části „IV. Uložení správního trestu“).

[49] Ke skutečnosti, že jednatel účastníka řízení [redacted] byl za poškození plynárenského zařízení potrestán Rozsudkem, správní orgán uvádí, že podle § 20 odst. 7 zákona o odpovědnosti za přestupky odpovědnost právnické osoby za přestupek není dotčena odpovědností fyzických osob, jejichž jednání je právnické osobě přičitatelné podle § 20 odst. 1 a 2 téhož zákona. Jinými slovy potrestání [redacted] coby fyzické osoby v trestním řízení, nepředstavuje překážku potrestání účastníka řízení (coby osoby, které je jednání [redacted] přičitatelné) v tomto správním řízení za tentýž skutek a správní orgán ani nepovažuje za vhodné, aby k pokutě uložené [redacted] Rozsudkem přihlížel při stanovení výše pokuty v tomto rozhodnutí. Skutečnost, že je [redacted] jednatelem účastníka řízení na výši uložení pokuty také nemá vliv.

IV. Uložení správního trestu

[50] Podle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

[51] Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť hodnota použitého zemního stroje je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu § 47 odst. 2 a § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

[52] K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu § 37 písm. a) a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

[53] V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu podle § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi správního orgánu v obdobných nebo shodných případech.

[54] Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi správního orgánu v obdobných nebo shodných případech. Správní orgán je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

[55] Podle § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

[56] Za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle § 91a odst. 9 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

[57] V důsledku jednání účastníka řízení došlo k poškození středotlakého plynovodu, tedy, z hlediska energetického, zařízení většího významu, což správní orgán hodnotil jako okolnost zvyšující závažnost přestupku. Tuto skutečnost správní orgán hodnotil jako okolnost zvyšující závažnost přestupku i proto, že středotlaký plynovod podléhá jiným legislativním a technickým požadavkům (požadavky na materiál, hloubku uložení, tlakování, trasování, ochranné prvky apod.), než např. plynovodní přípojky, a tudíž je poškození takového plynárenského zařízení závažnější.

[58] V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 1 177,64 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 9 konečným zákazníkům. Tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako okolnosti zvyšující závažnost přestupku.

[59] Skutečnost, že účastník řízení prováděl zemní práce strojně, správní orgán hodnotil jako okolnost zvyšující závažnost přestupku.

[60] Skutečnosti, že účastník řízení prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení bez stanoviska správce plynárenského zařízení a bez platného vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu, správní orgán nehodnotí jako okolnosti zvyšující závažnost přestupku, protože plynárenské zařízení již bylo odkryté a účastník řízení o jeho poloze věděl.

[61] Úhradu způsobené škody provozovateli distribuční soustavy hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost.

[62] Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti správního orgánu, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

[63] Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

[64] Účastník řízení v rámci správního řízení své majetkové poměry doložil přípisem ze dne 15. července 2026 (č. j. 04557-11/2026-ERU), a to konkrétně přiznáním k dani z příjmů právnických osob, rozvahou pro podnikatele ve zkráceném rozsahu a výkazem zisku a ztráty, vše za účetní období roku 2025. Podle těchto podkladů v roce 2025 celková aktiva účastníka řízení činila netto [REDAKCE] jeho příjmy z prodeje výrobků a služeb činily [REDAKCE] jeho celkový obrat za toto účetní období činil taktéž [REDAKCE] a jeho výsledek hospodaření činil [REDAKCE] Účastník řízení tedy rok 2025 zakončil ve ztrátě.

[65] Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133 ze dne 20. dubna 2010, se likvidační pokutou rozumí sankce, „*kteřa je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.*“ Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení, jakožto právnické osoby (jeho celkový příjem a hmotný majetek). Vzhledem k obratu účastníka řízení správní orgán pokutu uloženou výrokem II. tohoto rozhodnutí nepovažuje za likvidační.

[66] Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla pokuta stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Jedná se o pokutu v nižší výměře než ve zrušeném příkaze, a to vzhledem k odlišnému hodnocení absence stanoviska správce plynárenského zařízení a vytyčení plynárenského zařízení v terénu. Další snížení však správní orgán vzhledem k počtu odpojených zákazníků a množství uniklého plynu nepovažuje za vhodné. Správní orgán k výši udělené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty a s ohledem na majetkové poměry účastníka řízení ji správní orgán nepovažuje za likvidační. Stanovená výše pokuty je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem, zejména s ohledem na množství konečných zákazníků, kterým byla přerušena dodávka zemního plynu. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Právě proto správní orgán uložil účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi správního orgánu v obdobných nebo shodných případech

(např. příkazy č. j. 05617-3/2025-ERU ze dne 22. května 2025, č. j. 01574-7/2025-ERU ze dne 9. června 2025 nebo č. j. 07542-3/2025-ERU ze dne 23. července 2025).

[67] V neposlední řadě správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 96/2000-62 ze dne 21. srpna 2003. Zde Nejvyšší správní soud mj. vyslovil, že při zkoumání přiměřenosti pokuty nutno zohlednit zákonné rozpětí sankce, kterou lze za dané protiprávní jednání uložit. Podle závěrů tohoto rozsudku za pokutu zjevně nepřiměřenou „*nejspíše nebude možno považovat pokutu uloženou ve 4 % zákonného rozpětí*“. V daném případě je uložená pokuta nižší než 1 % maximální zákonné výše pokuty.

[68] Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (příslušný celní úřad) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

V. Náklady řízení

[69] Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 2 500 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Tecl, v. r.
oprávněná úřední osoba
Oddělení sankčních řízení